THE CHURCH WEEKLY

Vol. VIII.	SUNDAY 24th JANUARY 1954	PRICE 2 ANNAS PER COPY	NO. 4

HOW TO LEAD A DISCUSSION

(By W. Herbert Grant)

II

Here We Go!

As you arrive well ahead of the meeting time (at least 15 minutes) you will have some notes on the topic. You must handle them very carefully for, though indispensable, they are dangerous. They might get you started making a speech, or delivering a sermon and that would end the discussion right then! You will have the official statement of the topic and the leading questions that we have already mentioned. You may also have a possible outline of the course the discussion might follow. It would have one or two points of definition so that it is clear what you are talking about. It would contain several possible solutions to the problems which are brought out by the topic. It would have a logical conclusion which could reasonably be adopted by the group.

You may not be able to use that outline. The give and take of the group's 'out-loud-thinking' may produce something better—in fact it probably will, but you will be better able to be sure that something happens if you have surveyed some of the points ahead of time. Now this is what you do when the ...ssion has begun:

1. Get acquainted with everybody ...d be sure you know their names. ...is helps them as well as you, for ...y need to know each other, too.

... State the subject for discus... —while that is sinking in . .

... Ask the group to choose a sec...y to take down definite recom...tions. You may also feel free ... this person on your own. Two kinds of individuals are well to keep in mind here. The shy person who won't speak up because this will give him a chance to hear his own voice in public when he reads the recommendations back to the group. And then there is the person who insists on talking all the time. This is a good job for him because it will keep him quiet long enough to let some of the others have a chance.

4. Labelling them 'suggestions', write the leading questions you have on the blackboard and ask, 'Which one would you like to begin with?'

Now that you are actually started, your job is to help every member of the group to do the best possible thinking on the topic under discussion. You may participate in the discussion yourself, but your opinions and conclusions are not of primary importance, the job of helping the entire group to think is. You will do this by carrying through the following general plan: First, in connection with the leading questions, you will bring out the facts known by the group and opinions held by it. Second you will check the information thus gained for accuracy and for support. That is, you will test facts by appeal to authority. Sometimes a discussion group has to take time out to do a little looking up. If appeal to the Bible can be made it is a good plan to have Bibles and concordance handy. Other materials pertinent to the special topic may be provided before-hand.

The third step is to find the reasons for the existence of the problem. This is where you push back to causes so that you may be ready for the ne[xt] step which is (fourth) to find what solutions are possible. Those solutions must be tested against Christian standards, and a decision made as to which one the group will accept. The final move is to find out how that solution can be put into effect, by the group as a whole or by each individual member.

The first aid to the leader in this process is a very handy kit of questions. The first discussion step will use a good many 'what-do-you-mean-by' questions, because you are making sure that everybody is talking about the same thing. You also want to get out all the facts that anybody has. For instance in this matter of gambling—if the group has decided to take the question 'Does gambling harm the winner?', Somebody will probably say 'What do you mean, "gambling"?' The others will be willing to tell more stories of people who win than you will have time for. After a few moments you can come to a pretty clear definition of gambling. You will state that definition as a summary of the contributions thus far. There may already have arisen disagreements, which you should note then, your statement can go something like this: 'Most of us agree that . . . some however, are convinced that . . . Nevertheless on these points . . . there is agreement.' (The blackboard is very useful here.)

Your next step will require a number of 'who' questions, because now you want to check your definition of the problem with all the

authorities available. Sometimes when important questions of fact must be settled, the discussion will have to be suspended until the proper authorities have been consulted.

The questions you will ask to get back to the causes of the problem will use 'why?' For instance in the illustration we have been using, it will be important to raise questions such as these, 'why do people gamble?' 'Why do people look for "easy' money?' How do we get the things we prize most?' (Note there is a how?' there among the 'why's?' These what-why-who divisions are not absolute!)

What can be done about it?' is the type of question that comes next. List the various solutions suggested, check them for practicability and for acceptability to a Christian. For the Christian, develop a sense of stewardship for all our possessions which makes personal expenditures a matter of conscience.

'How can we go about changing the situation?' is the last thing you will be asking. In other words, what will we do in this group this week about this problem.

Let's look at your questions kit again, you find in it:

'What-do-you-mean-by?' questions to get the propositions stated.

'Who?' questions to check facts and opinions with authorities.

'Why?' questions to push the analysis of the problem to underlying causes.

'What-can-be-done?' questions to get at solutions.

'How?' questions to produce a plan of action.

And before moving on to each new type of question, summarize! Some very good discussions have left the impression of amounting to 'just a lot of talk' because those crucial last minutes were not seized by the leader to help the group to see just where it had been and at what point it had arrived—that's why it is important if a definite adjournment time is set to use the last five minutes to bring things together. You can go at in this way:

1. Use the report of the secretary, or use your own outline to show the points that have been covered.

2. Point out the unanswered questions.

3 Come to an agreement with the group on a plan of action. It may be like one of the following—before the next meeting the group will try to get additional information, or further discussion on the same topic may be necessary in order to come to a satisfying conclusion, or a specific plan of action may be agreed upon which actually embodies the convictions to which the discussion has led.

Helpful Hints

1. The job of leading is to be a guide who will keep the discussion on the track decided upon by the group.

2. The discussion leader's personal opinion is not important. To stimulate the group's 'thinking out loud' is. Your job is to promote thinking, not to dominate it.

3. You must be fair Be careful not to make favourable or unfavourable comments on any person's contribution. Accept it and let the group judge its worth.

4 Put questions to the group as a whole, not to individuals You will make exceptions, of course, especially when you see that somebody is eager to speak, but hesitant.

5. Interrupt the speech-maker as tactfully as possible. But in so doing be always concerned for the individul,

6. Always throw the questions back to the group

7. Keep the spirits high—don't be afraid to laugh. A discussion is fun, there ought to be laughter.

8. Improve yourself as a discussion leader. Ask your advisor to keep a charting of the discussion—that is, a map of who asked the questions and who answered them. Seek your advisor's friendly criticism on the job you have done, that's the best way possible to get ready for a better one next time.

9 Improve yovrself...

All these suggestions about technique won't be effective unless you are somebody to begin with. Here are some important qualities that you need to cultivate if you are going to be the sort of person who can lead—a discussion.

1. Poise, which comes from the certainty of your faith in God.

2. Sincerity You are not trying to put anything over, you are searching for truth.

3. Faith. You need not have every question of belief settled, but you need to be reasonably certain of the basic truths about God and Christ. Any worthwile discussion in a Christian group will come around to the point where you will need to share some real convictions.

4. Democracy. You are one of the groups that you are leading. You are not aginst them, or for them, you are with them.

Helpful Hints to the Group

Just ordinary group members have a major responsibility in group discussion. Here are a few things to remember that will make a big difference in the discussions your Fellowship has, and which if observed by you will prepare you to be a better leader when you have a turn at that job.

The more thinking, and even studying you can do about the topic before-hand, the better, furthermore you can help create a contagious attitude of anticipation and cooperation.

Once the meeting starts, be sure to express pertinent ideas and repress 'impertinent' ones. If wahat you have in mind is on the subject, go ahead and say it. It may be just the element that would otherwise be overlooked. Of course, you won't just say things for effect, or to get a rise out of somebody. You will say what you honestly think. And you will be brief!

You must also play the role of an "idea" detective. You are after ideas and understandings, honest answers to honest questions. When you talk your remarks will be to that end. When you don't talk, your silence will serve the same purpose. In other words you listen to learn. Your remarks, moreover will not be addressed to the leader as though he were a school teacher. You will talk to everyone. In discussion, everybody talks to every-body, one at a time! Be sure to speak up if you don't get it. the talk has gotten away from others too. You too have a righ ask questions to be sure wh said is perfectly understood.

(Youth N

മാർത്തോമ്മായും കൊടുങ്ങല്ലൂരും

(പറവൂർ പോൾഇട്ടി)

കഴിഞ്ഞഡിസംബർ6—ാംനു-യിലെ "ദേശബന്ധു"വിൽ ശ്രീ. ടി. കെ. ജോസഫ് ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു, എന്നു പറഞ്ഞു മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ മലങ്കര വന്നു എന്നുള്ളതു് ഒരു കെട്ട കഥയാണെന്നു സ്ഥാപിക്കാൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ലേഖനം വായിച്ചപ്പോൾ മി. ജോസഫ് ഇക്കാര്യത്തിൽ മുമ്പേതന്നെ എതിരുകാരനാണ്, എന്നറിയാവുന്ന എനിക്കു ചില കാര്യങ്ങൾ തോന്നി. ലോകത്തിൽ സത്യവും അസത്യവും തമ്മിൽ എപ്പോഴും പോരാട്ടമുണ്ട്. ശാസ്ത്രങ്ങളിൽതന്നെ തെറ്റായ ശാസ്ത്രവും തെറ്റില്ലാത്ത ശാസ്ത്രവും ഉണ്ട്. അതുപോലെ തത്വപരമായ ചിന്തയിലും ശരിയും തെറ്റുമുണ്ട്. ഇതിനെല്ലാം ശാസ്ത്രമെന്നും ചരിത്രമെന്നും തത്വമെന്നും ആണ് പൊതുവേ പറയുന്നതു്. ശരിയായ ശാസ്ത്രമെന്നും ശരിയായ ചരിത്രമെന്നും ശരിയായ തത്വമെന്നും പ്രത്യേകം പറയാറില്ല. അബദ്ധവും സുബദ്ധവും വാദിക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ വാദം ശരി, എതിർവാദം തെറ്റു എന്നുള്ള നിലയിലാണ വാദിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ കാര്യത്തിൽ എല്ലാം ശരിയാണോ? വിരുദ്ധതയുള്ള ലോകത്തിൽ ശരിയും തെറ്റും വേർതിരിച്ചറിവാൻ മനുഷ്യൻ പണിപ്പെട്ടുകതന്നെവേണം. ഒരു ചരിത്രകാരൻ ഒരു കാര്യം പറയുന്നു. വേറൊരുചരിത്രകാരൻ അതു തെറ്റാണെന്നു പറയുന്നു. പ്രസ്തുത ലേഖനത്തിലെ ഒരു ഭാഗം ഉദ്ധരിക്കാം. "വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ മാർത്തോമ്മാ തെന്നിൻഡ്യയിൽ വന്നതിനു യാതൊരു തെളിവുമില്ല.-എന്നു മാത്രമല്ല ഉള്ള തെളിവുകളെല്ലാം എതിരായിട്ടാണ താനും എന്നു ഗവേഷകന്മാർ (മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികളല്ലാത്തവർ) ഡോക്ടർ ലേവി(പാരീസ്)ഡോക്ടർ ചർപ്പെൻറിയർ (സ്വീഡൻ) റെവ. ഫാ. ഹെറാസ്(ബോംബെ) പ്രൊഫസർ ലറൂറേറു്(അമേരിക്കാ) മുതലായവർ പറയുന്നു. കത്തോലിക്കനായ മേല്പടി ഫാദർ ഇങ്ങനെ മാർത്തോമ്മാ കല്ലറയെപ്പററിതിട്ടമായിപറയുന്നു. I am fully Convinced that it has never been in Mylapore. I have stated that many timas അതൊരിക്കലും മയിലാപ്പൂരിലായിരുന്നില്ലെന്നു് എനിക്കു പൂർണ്ണബോദ്ധ്യമാണ്. അതു ഞാനനേകം പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു് എന്നു സാരം)

"കെട്ട കഥയുടെ ആരംഭം" എന്ന പേരിൽ വേറൊന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ഉദ്ധരിക്കാം; "കൊടുങ്ങല്ലൂർദേവി ഭദ്രകാളി് മാർത്തോമ്മാ അവിടെ"മാർഗ്ഗം സ്ഥാപിച്ചു" നടക്കുന്ന കാലത്തു സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠിതയല്ലാതെഅലഞ്ഞുനടന്നു വഴിപോക്കരായ പുരുഷന്മാരെ വശീകരിച്ചു വന്നു. പാതിരി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പേരു "കുറുമ്പ" എന്നാണ്. അതേ; ശ്രീ കുരുംബാദേവി ഒരിക്കൽ ആദേവി മാർത്തോമ്മായെ സമീപിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആഭഗവതിയെ ശാസിച്ചിട്ടു് ഇങ്ങനെ നടന്നുക്രുടാ, നിന്നെ ഞാനൊരിടത്തു കുടിയിരുത്തും എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അന്നത്തെ കുറുമ്പക്കാവിൽ ദേവിയെ "ഇളകൊള്ളിച്ചു." അന്നാണുകൊടുങ്ങല്ലൂരെ കോടലിം ശേശപരി പ്രതിഷ്ഠ നടന്നതു്!! അതിനു തന്ത്രി മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാതന്നെ!! അകുറുമ്പാക്കാവാണല്ലൊ. ഇന്നു പാലയ്ക്കൽ വേലൻ കാവു തീണ്ടുന്ന അമ്പലം (കാവുതീണ്ടുക ഇന്നുമുണ്ടോ എന്തോ?) ആ കാവിലെ വിഗ്രഹം കൊടിയകല്ല (ഉഗ്രമൂർത്തി)ആണ്. അതിരിക്കുന്ന ഊരു് കൊട്ടം—കല്ല്—ഊർ (കൊടുങ്ങല്ലൂർ) ആയി" "മൂന്നുനാലു ശതാബ്ദം മുൻപുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മാർത്തോമ്മാ പാരമ്പര്യം" "ഒരു പറങ്കിപ്പാതിരി പണ്ടേ രേഖപ്പെടുത്തി" യതാണ മേൽ ഉദ്ധരിച്ച "മാർത്തോമ്മാ—കുറുമ്പ ഐതിഹ്യം" ഇതിൻെറ ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷ മി—ജോസഫ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

"ഈ മാർത്തോമ്മാ—കുറുമ്പഐതിഹ്യം (ഹിന്ദുക്കൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ) ഹിന്ദുരേഖകളിലെങ്ങാനുമുണ്ടോ എന്നാരെങ്കിലും പറഞ്ഞാലുപകാരം" എന്നും ആ ലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

പാരമ്പര്യം എല്ലാം സത്യമായിരിക്കണമെന്നില്ല. അതുപോലെ അതെല്ലാം കളവായിരിക്കണമെന്നും ഇല്ല. യേശുക്രിസ്തുവിൽനിന്നു അധികാരം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാക്കു് ഇതെല്ലാം സാധിക്കുന്നതാണെന്നു് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്കു വിശ്വസിക്കാൻ സാധിക്കും. അതുകൊണ്ടു മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ മലയാളത്തിൽ വന്നിട്ടില്ലാ എന്നുള്ളതിനു ഇതു് ഒരു അസംബന്ധമായ പാരമ്പര്യമായി തെളിവിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നാൽ ആ ന്യായം ഫലിക്കുന്നതല്ല.

മർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ മലങ്കരവന്നതിനെപ്പററി മലങ്കരയുള്ളവർക്കു പറവാനുള്ളതുപോലെ പാരീസ്—സ്വഡൻ അമേരിക്ക— ബോംബേ. ഈ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ളവർക്കു പറയാനുണ്ടാകയില്ല. അവരുടെ അന്വേഷണത്തിൽ അവർക്കു കിട്ടിയ തെളിവു ശരിയായ വഴിയിൽ കൂടി അല്ലാതെ വരാം. മർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചതു മൈലാപ്പൂർവച്ചായായിരുന്നു എന്നുള്ളതു അവിടെ ഇപ്പോഴും രഹസ്യമായിരിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമല്ല. ആ വിശുദ്ധനെ കുന്തംകൊണ്ടുകുത്തി കൊന്നു എന്നു പറയുന്ന ചരിത്രം കേൾക്കാനും വിശ്വസിക്കാനും സമ്മതം ഇല്ലാത്തവർ ആ സത്യത്തിനു എതിരായി വന്നു എന്നു വരാം. അതുകൊണ്ടു ആ ചരിത്രം കളവാകണമെന്നില്ല. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ മലയാളത്തിൽ വന്ന കാര്യം ഒന്നാംനൂററാണ്ടുമുതൽ പറഞ്ഞുവരുന്നതാണ്. അവിടത്തെ സുവിശേഷ വേലകൊണ്ടു ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ബ്രഹ്മണകുടുംബക്കാർ ഇപ്പോഴും മലങ്കരയുണ്ടു. ആദ്യകാലം മുതൽക്കുള്ള അവരുടെ കുടുംബ പാരമ്പര്യം അവർ ഇപ്പോഴും പറഞ്ഞു പോരുന്നു. അതുപോലെ മാർത്തോമ്മാമൂലം തങ്ങളുടെ ഗ്രാമവും ഇല്ലവും അശുദ്ധമാക്കിയതിനാൽ തങ്ങളുടെ പൂർവ്വകസ്ഥലം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു എന്നുള്ള നിലയിൽ ഉള്ള ബ്രാഹ്മണ ഇല്ലങ്ങളും ഉണ്ടു്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ പറയുന്നതുപോലെ ബ്രാഹ്മണരുടെ കാര്യം അവർ ഇപ്പോഴും പറയണമെന്നില്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഇതു രണ്ടും മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ മലയാളത്തിൽ വന്നു സുവിശേഷവേല ചെയ്തു എന്നുള്ളതിനു മലങ്കരയുള്ള പാരമ്പര്യങ്ങളിൽപ്പെട്ടു നിലനിന്നു വരുന്ന തെളിവുകളാണ്. ഈ സംഗതികൾക്കും മർത്തോമ്മാശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിതമായ പള്ളികൾക്കും എതിരായി ആദ്യ നൂററാണ്ടുകളിൽ ആരും എതിർ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇല്ലാത്തതു് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയാൽ അപ്പോൾത്തന്നെ അതിനു എതിരുവരേണ്ടതാണ്. പള്ളികളുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും എതിരുണ്ടായെങ്കിൽ അക്കാലത്തെ സ്ഥിതിക്കു ഒരു ക്രിസ്ത്യാൻ പള്ളിയും അന്നുണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ വരവുമൂലം മലങ്കരെ സംഭവിച്ച അനേകം കാര്യങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു് വർഷങ്ങൾ ശതങ്ങൾക്കിനും കഴിഞ്ഞു ചിലരുടെ മനസ്സിൽ ഓരോ കാരണങ്ങളാൽ ഉണ്ടായ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളുടെ ഫലമായി ഓരോ എതിരു ന്യായങ്ങൾ ഓരോരുത്തർ

പറയാൻ തുടങ്ങി.

മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ മരണദിവസമായ ധനു 21-ാംനു-യും അവിടത്തെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ ഉറഹായിലേക്കു കൊണ്ടുപോയതിന്റെ സ്മരണയ്ക്കായി കർക്കടകം—3ാം—നു-യും ഇങ്ങനെ രണ്ടു ഓർമ്മദിവസം മാർത്തോമാശ്ലീഹായെ സംബന്ധിച്ച് സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആചരിച്ചു വരുന്നുണ്ടു. സുറിയാനി സഭയിൽ പെരുന്നാളുകൾ ആഘോഷിക്കുന്നതിനുള്ള പുരാതന പഞ്ചാംഗങ്ങളിലും തിരുനാൾ കുറിപ്പുകളിലും നിന്നു ഇതൊരു വ്യാജകഥയല്ല എന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണു്. സുറിയാനിസഭാ ചരിത്രകാരനായ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ബർ എബ്രായാ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ ഇൻഡ്യയിൽ കാലാമീനാ പട്ടണത്തിൽ വച്ചു രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു എന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈദികനാളാഗമം എന്ന പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. ക്രിസ്ത്വാബ്ദം മൂന്നാം നൂററാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഹിപ്പോലിററസ് (Hipp—olitus) മത്തോമാ ശ്ലീഹാ കാലാമീനായിൽ വച്ചു രക്തസാക്ഷിമരണം വരിച്ചുവെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതുപോലെ ഈ സംഭവത്തെ ഉറപ്പിച്ചു അതു നൂററാണ്ടിൽ തന്നെ ഡൈറോത്ത്യാസും (Doretheus) പറയുന്നുണ്ടു്. നാലാം നൂററാണ്ടിലെ ജെറോം (Jerome)മിന്റെ എഴുത്തുകളിൽ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ഇൻഡ്യയിലെ സുവിശേഷവേലയെപ്പററി പറയുന്നുണ്ടു്. അന്നൂററാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മാർ അപ്രേം അവിടത്തെ കീർത്തനങ്ങളിൽ മാത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഇൻഡ്യയിലെ വേലയെപ്പററിയും അവിടത്തെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ ഉറഹായിലേക്കു കൊണ്ടുപോയതിനെപ്പററിയും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അറാം നൂററാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന തൂറിലെ ഗ്രീഗോറി അവിടത്തെ എഴുത്തുകളിൽ മാത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ഇൻഡ്യയിൽ വച്ചുള്ള മരണവും തിരുശേഷിപ്പുകൾ എഡെസ്സായിലേക്കു കൊണ്ടുപോയ വിവരവും തീയോഡോറസ് (Theod-orus) ശ്ലീഹായുടെ കബറടക്ക സ്ഥലം സന്ദർശിച്ച അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞ വിവരവും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്: സ്രൂഗിലെ മാർ യാക്കോബ്, ഗ്രീഗോറി നസിയാൻസാ, ക്രിസോസ്തോം, അംബ്രോസ് ആദിയായ പിതാക്കന്മാരും റൂഫീനസ്, സോക്രട്ടീസ് മുതലായ ചരിത്രകാരന്മാരും മാത്തോമാശ്ലീഹായുടെ ഇൻഡ്യായിലെ വേലയെപ്പററി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഒൻപതാം നൂററാണ്ടിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ആൽഫ്റെഡ് രാജാവു സിഗ്ഹേലിൻ ബിഷോപ്പിന്റെ (Sighelin Bishop of Shireburn നേതൃത്വത്തിൽ മൈലാപ്പൂരിൽ ശ്ലീഹായുടെ കബറിങ്കലേക്കു കാഴ്ചകൾ കൊടുത്തയച്ചതായി ഗിബൺ എന്ന ചരിത്രകാരന്റെ എഴുത്തുകളിൽ നിന്നു കാണുന്നുണ്ടു്.

പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരിൽ വിഷെയർ (Letter form Malabar) ഡാക്ടർ ബുക്കാനാൻ (Christian researches in Asia) ബിഷപ്പ് ഹീബർ ഹൌഫ്ലാർഡ് (The Christians of st Thoms and their liturgies), കൊല്ലിൻസ് (Missionary enterprise in the East) വൈററ് ഹൌസ് (Lingerings of light in a dark Land) മേൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അവരുടെ എഴുത്തുകളിൽ കേരളത്തിലെ ക്രിസ്തുസഭയുടെ സ്ഥാപകൻ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായാണെന്നുള്ള പാരമ്പര്യത്തെ ബലമായി പിൻതാങ്ങി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവരാണു്. സഭാചരിത്രകാരനായ അസ്സെമാൻ (Asseman) പറയുന്നതു് സെൻറു തോമ്മാസ് ഇൻഡ്യയുടെ അപ്പൊസ്തലൻ എന്നതു ഗ്രീക്കു, ലാററിൻ, സുറിയാനി മുതലായ എല്ലാ വൈദികറിക്കാർട്ടുകളിലും ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" എന്നാണു് ബിഷോപ്പ് ഹീബർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു "ഇതിനെ സംശയിക്കാൻ ഞാൻ യാതൊരു കാരണവും കാണുന്നില്ല. സെൻറുതോമസ് ഇൻഡ്യയിൽ സുവിശേഷം അറിയിക്കുകയും മൈലാപ്പൂരിൽ വച്ചു രക്തസാക്ഷിയായി മരിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നതിനു ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം നല്ല തെളിവുകൾ ഉണ്ടു്" എന്നാണു്. ഇതുപോലെ വളരെ വിസ്തരിച്ചു പറയുവാനുള്ള അനേകം തെളിവുകൾ ഉള്ള ഈ വിഷയം ഒരു കെട്ടുകഥയാണെന്നു പറയാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നതിനുള്ള ന്യായം കാണുന്നില്ല. മാത്തോമ്മാശ്ലീഹാ സ്ഥാപിച്ചതായി സാക്ഷിനിൽക്കുന്ന മലങ്കരയുള്ള പള്ളികൾ അതു സംബന്ധമായുള്ള പാരമ്പര്യങ്ങൾ, ചരിത്രരേഖകൾ, ലക്ഷ്യങ്ങൾ, മുതലായവ ഒന്നും വിശ്വസിക്കാൻ മനസ്സില്ലാത്തവർ ഡാക്ടർ ലോബ ഫാദർ ഹെറാസ് മുതലായവർ പറയുന്നതു വിശ്വസിപ്പാൻ മനസ്സുള്ളവരായി കാണുന്നു. ഇതെല്ലാം ചിലർ പറയുന്നതു വിശ്വസിച്ചും ചിലർ പറയുന്നതു നിഷേധിച്ചും അവനവന്റെ മനസ്സിന്റെ പോക്കു പോലെ ഓരോന്നു സ്വീകരിച്ചു വാദം പറയുന്നു എന്നുള്ള നിലയിലെ ഉള്ളു. ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളതിനാൽ ആർക്കും വഴക്കു പറയാനും വഴിയില്ല. ഇത്രയും കാലം കഴിഞ്ഞ ഈ വിഷയത്തിനു ഇനി ഒരു വാദപ്രതിവാദത്തിനു കാര്യവും ഇല്ല. വിശ്വസിക്കുന്നവൻ വിശ്വസിക്കട്ടെ. വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നവൻ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കട്ടെ.

രണ്ടാമനില്ലാത്ത ഒന്നാമൻ

(റവ. ഡീക്കൻ. എം. വി. ജോർജ്ജ്, എം. എ. എസ്. റ്റി. എം.)

IV

ഏക പൂർണ്ണ ദൈവവും പൂർണ്ണമനുഷ്യനും.

ശ്രീകൃഷ്ണൻ ആദിയായ ചില ഹൈന്ദവ അവതാര പുരുഷന്മാർ അവർ ദൈവങ്ങളാണെന്നു അവകാശപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഏകപൂർണ്ണ ദൈവവും പൂർണ്ണ മനുഷ്യനുമെന്നു അവകാശപ്പെടുകയും വേദശാസ്ത്രപരമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആ സ്ഥാനത്തിനു അർഹനായും യേശുക്രിസ്തു മാത്രമേ കാണപ്പെടുന്നുള്ളു. ഞാനും പിതാവും ഒന്നാകുന്നു എന്നു യേശുക്രിസ്തുവും നീ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തുവാകുന്നു. (മത്തായി 16: 16) എന്നു പത്രോസ് ശ്ലീഹായും, എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവുമേ’ എന്നു തോമ്മാ ശ്ലീഹായും(യോഹന്നാൻ 20: 28) „അവൻ സാക്ഷാൽ സത്യദൈവവും, നിത്യ ജീവനുമാകുന്നു” എന്നു (1യോഹന്നാൻ 5: 20) യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹായും യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്ഥാനപ്പേരുകളിൽ പ്രധാനമായ രണ്ടെണ്ണം ദൈവപുത്രൻ (ലൂക്കോസ് 8: 28 റോമർ 1: 3, 4, ഗലാത്യർ. 2: 20 കൊലോസ്യർ. 1: 13) എന്നും മനുഷ്യ പുത്രൻ എന്നും (മർക്കോസ് 8: 38, ലൂക്കോസ് 19: 10, അ:പ്ര. 7: 56) ആകുന്നു. ഇതുപോലെ തന്നെ യേശുക്രിസ്തു എന്ന വാക്കിൽ തന്നെയും യേശു എന്നുള്ളതു തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തെയും, ക്രിസ്തു, എന്നുള്ളതു തന്റെ ദൈവത്വത്തെയും കുറിക്കുന്നതാകുന്നു. (യോഹ 1: 41: 4: 25, 26, കന്യക ഗർഭിണിയായി ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും. അവനു ദൈവം നമ്മോടുകൂടെ എന്നർത്ഥമുള്ള ഇമ്മാനുവേൽ എന്നു പേർ വിളിക്കും (യെശായ 7: 14 മത്തായി 1: 22) എന്ന പ്രവചനം നോക്കിയാലും ദൈവം നമ്മോടുകൂടെ എന്നുള്ളതാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിന്റെ അർത്ഥം എന്നു മനസ്സിലാകും.

യേശുക്രിസ്തു വെറും ഒരു പൂർണ്ണ മനു ...ൻ മാത്രമായിരുന്നു വെങ്കിൽ തന്റെ ...ണം കൊണ്ടു വേറൊരു മനുഷ്യനെ ...ിപ്പാൻ കഴിയുമെന്നല്ലാതെ മാനവ ...ഗ്ഗത്തെ മുഴുവനും രക്ഷിപ്പാൻ കഴിയു ...ല്ലായിരുന്നു. താൻ പൂർണ്ണ ദൈ...ായിരുന്നതാനാൽ സൃഷ്ടികളായ സകല മനുഷ്യരെയും രക്ഷിപ്പാൻ തനിക്കു കഴിഞ്ഞു. അതുപോലെതന്നെ താൻ ദൈവം മാത്രമായിരുന്നുവെങ്കിൽ തന്റെ മരണത്താൽ ജീവനുണ്ടാകുവാൻ കഴിയുന്നതല്ലായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ ദൈവത്തിനു മരണം ഇല്ലല്ലോ. അവൻ മനുഷ്യനായി തീർന്നതിനാൽ മരണം സാധ്യമായിത്തീരുകയും, അങ്ങനെ മരണത്താൽ ജീവനുളവാകുവാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രകൃതി നിയമം പരിശോധിച്ചാലും നാം ഒരു ചെടിക്കിടുന്നവളം നശിച്ച് ഇല്ലാതെയാകുമ്പോളാണല്ലോ മറ്റെ ചെടിക്കു വളർച്ച ഉണ്ടാകുന്നത്.

യുദ്ധകാലത്ത് രക്തം അധികം നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരുവനു വേറെ ഒരാളിന്റെ രക്തം രക്തധമനികളിലേക്കു പകർത്തി കൊടുത്തു ഒന്നാമനു ജീവനും, ആരോഗ്യവും വരുത്തുന്നതു സാധാരണ മാണല്ലോ Vicarious suffering is an undeniable and unquestionable fact in Nature as well as in the life of Man. യേശുക്രിസ്തു പൂർണ്ണ മനുഷ്യനും, പൂർണ്ണ ദൈവവുമല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ മനുഷ്യജാതിമുഴുവന്റെയും രക്ഷ സുസാധ്യമാകുവാൻ തന്റെ അവതാരംകൊണ്ട് കഴിയുന്നതല്ലായിരുന്നു.

സഭാചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ ഒന്നുകിൽ തന്റെ മനുഷ്യത്വം നിഷേധിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽതന്റെ ദൈവത്വം നിഷേധിക്കുകയോ ചെയ്തു എന്നുള്ളതാണ് മിക്ക വേദവിപരീതികളും ചെയ്തതെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. സഭയുടെ ആരംഭ കാലത്തുതന്നെ തന്റെ മനുഷ്യത്വം യാഥാർത്ഥമല്ലായിരുന്നുവെന്നു വാദിച്ച Gnosticism എന്ന ഒരു പാഷണ്ഡ ഉപദേശം ഉണ്ടായതായി കാണുന്നു. അതിനെതിരായിട്ടുള്ള പല ഭാഗങ്ങളും കോലോസ്യലേഖനം, യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം, മുതലായവയിൽ കാണാവുന്നതാണ്. എന്റെ മാംസം സാക്ഷാൽ ഭക്ഷണവും, എന്റെ രക്തം സാക്ഷാൽ പാനീയവുമാകുന്നു. (യോഹ:— 6:35) എന്ന വാക്യത്തിൽ സാക്ഷാൽ, എന്ന വാക്കു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു തന്റെ മനുഷ്യത്വം വെറും മായയല്ല എന്നു കാണിക്കുന്നതിനാണ്. ഇതുപോലെതന്നെ ‘അറിയൂസി’ന്റെ വേദവിപരീതം പരിശോധിച്ചാൽ അവർ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെ ചോദ്യം ചെയ്ത അക്കാലത്തെ റസല്യകാ(ഇന്നു യഹോവായുടെ സാക്ഷികൾ എന്നറിയപ്പെടുന്നവർ)രായിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കാം. സഭ അവരെ വേദവിപരീതികൾ എന്നു മനസ്സിലാക്കി പുറം തള്ളുകയാണു ചെയ്തത്. ഇന്നും ക്രിസ്തുസഭ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അളത്വത്തെക്കുറിച്ചു കാതലായും അഭേദ്യമായും വിശ്വസിക്കുന്നത് താൻ മനുഷ്യനായിരുന്നപ്പോൾ തന്റെ ദൈവത്വം തന്നിൽ നിന്നു വേർ തിരിഞ്ഞിരുന്നില്ല എന്നും തന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിൽ മനുഷ്യത്വം തന്നോടുകൂടി ചേർക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നും, ഉള്ളതാണ്. ഹൈന്ദവ അവതാരപുരുഷന്മാർ ആരും തന്നെ മനുഷ്യത്വം ദൈവത്വത്തോടു ചേർത്തിരിക്കുന്നതായികാണുന്നില്ല. ഇതിനു കാരണം ഹൈന്ദവചിന്താഗതിയിൽ ദൈവത്വംമാത്രമേ യാഥാർത്ഥ്യമായി ഉള്ളു.(Monism അദ്വൈതസിദ്ധാന്തം) എന്നുള്ളതാണ്.ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസപ്രകാരം മനുഷ്യത്വം വെറുംമായയല്ല. പിന്നെയോ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. പരമാത്മാവു് മനുഷ്യത്വമാകുന്ന വസ്ത്രം കുറേനാൾ ധരിച്ചിട്ട്, ആ വസ്ത്രം ഉപേക്ഷിച്ചു ബ്രഹ്മനിലേക്കു ലയിക്കുകയും ചെയ്തുപോലെയല്ല, പിന്നെയോ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും എന്ന രണ്ടു യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ എന്നേക്കുമായി പരസ്പരം ബന്ധിക്കുകയത്രെ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യവതാരംകൊണ്ടു സാധിച്ചതു്.

ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവം എന്താണെന്നും മനുഷ്യൻ എന്തായി തീരുവാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നും അറിയണമെങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യന്റെയും മാനദണ്ഡമായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ നോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ പരമമായ ദാഹവും ചോദ്യവും ദൈവമെ നിന്റെ പേരെന്താകുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. ദൈവത്തിന്റെ പരമമായ ആഗ്രഹവും ചോദ്യവും “ആദാമേ നീ എവിടെ” എന്നുള്ളതാകുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിൽ ഈ രണ്ടു ചോദ്യങ്ങളുടെയും ഉത്തരം ഒരേ സമയത്തു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. Jesus Christ is the Supreme answer that God could give to the Supreme quest of Man and the Supreme Answer that man could give to the Supreme question of God. Jesus Christ is the answer both of God and to man because He Himself is the only God-Man.

വാരപഞ്ചാംഗം

ജനുവരി മകരം

ഞായർ	24	11
തിങ്കൾ	25	12
ചൊവ്വാ	26	13
ബുധൻ	27	14
വ്യാഴം	28	15
വെള്ളി	29	16
ശനി	30	17

Thought for the Week

Can there be Paradise for any while there is Hell, conceived as unending torment, for some? Each supposedly damned soul was born into the world as a mother's child, and Paradise cannot be Paradise for her if her child is in such a Hell. Archbishop Temple.

THE CHURCH WEEKLY

മതവും രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളും

ഇന്ത്യയിൽ മതേതരമായ ഒരു രാഷ്ട്രമാണു ഭരണഘടനാശില്പികൾ സംവിധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. ഔദ്യോഗികമായ ഒരു മതം ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രത്തിലില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു മതത്തിന്റെ അധിപനായതുകൊണ്ടു് ആ സ്ഥാനമഹിമ വഹിക്കുന്നുവെന്ന കാരണത്തിൽ ഭരണകൂടത്തിൽ ആ ആളിനു യാതൊരു സ്ഥാനവുമില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അങ്ങനെയല്ല. അവിടത്തെ ആർച്ചുബിഷപ്പന്മാർ, ബിഷപ്പന്മാർ ആദിയായവർക്കു് ഭരണകൂടത്തിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകമായ നിയമസഭയുടെ ഉപരിമണ്ഡലത്തിൽ സ്ഥാനങ്ങൾ ഉണ്ടു്. അവരുടെ സാന്നിദ്ധ്യം കൊണ്ടു് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഭരണനിലയ്ക്കു് ഒരു കോട്ടം വന്നതായി ചരിത്രത്തിലില്ല. നേരെമറിച്ചു് അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും തീരുമാനങ്ങളും സ്വാധീനങ്ങളും പാർലമെന്റു് ഭരണരീതിയുടെ മാതൃസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ഇംഗ്ലണ്ടിനു വളരെയധികം പ്രയോജനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു മതകാര്യങ്ങളിൽ പ്രാമാണ്യം വഹിക്കുന്നവർ ജീവിതത്തിൽ സുപ്രധാനമായ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു് അക്രമമോ അനുചിതമോ ആയി പരിഗണിക്കേണ്ടതില്ല. ഏതു കാര്യവും അതു കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന രീതികൊണ്ടാണു് ഉത്തമമോ അധമമോ ആയിത്തീരുന്നതു്. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മതചരിത്രത്തിന്റെ പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ മതാധിപന്മാർക്കു രാഷ്ട്രഭരണകൂടത്തിൽ സ്ഥാനം ലഭിക്കുകയും, രാജ്യഭരണകാര്യങ്ങളിൽ അവർ മഹത്തായ സംഭാവനകൾ നൽകുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ പലയിടത്തും രാഷ്ട്രീയാധികാരികളുടെ കൊള്ളരുതായ്മകൾക്കു പുരോഹിതന്മാർകൂട്ടു നിന്നതിന്റെ ചരിത്രവും അപൂർവമല്ല. ആ അധികാരനിഷ്കാസനത്തിന്റെ കൂടെ പുരോഹിതനിഷ്കാസനവും വന്നുഭവിച്ചതിന്റെ ചരിത്രമാണു സോവിയറ്റു് റഷ്യയ്ക്കുള്ളതു്. ഈദൃശമായ ആധുനികലോകരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ നിലയെയെല്ലാം അവഗ്രഹനം ചെയ്തു പഠിച്ചശേഷമാണു് ഇന്ത്യൻഭരണഘടനാവിദഗ്ദ്ധന്മാർ ഇന്ത്യയ്ക്കു മതേതരരാഷ്ട്രം അതിന്റെ മൗലികസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയതു്. മതേതരരാഷ്ട്രമെന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടു രാഷ്ട്രത്തിൽ മതമൊന്നും പാടില്ലെന്നോ മതാനുയായികൾക്കു രാഷ്ട്രത്തിൽ യാതൊരു കാര്യവുമില്ലെന്നോ ആരും അർത്ഥമാക്കുകയോ നിർവചിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല. മതത്തിന്റെ ഔദ്യോഗികപ്രതിനിധികൾക്കു മതാധിപന്മാരെന്ന നിലയിൽ ഭരണകൂടത്തിൽ സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നതിൽ കവിഞ്ഞു് അവർക്കു വോട്ടവകാശമില്ലെന്നോ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ അഭിപ്രായം പുലർത്താൻ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലെന്നോ ന്യായമായ അവരുടെ സ്വാധീനശക്തികളെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങൾക്കും വിനിയോഗിക്കാൻ പാടില്ലെന്നോ അർത്ഥമില്ലല്ലോ. മതം രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടരുതെന്നു വാദിക്കുന്നവരിൽ ഇപ്പോൾ വലിയ ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കുന്നതു കമ്യൂണിസ്റ്റു് പാർട്ടിയാണെന്നു് ആ പാർട്ടിയുടെ അനിഷേധ്യനേതാവായി ശ്രീ എ. കെ. ഗോപാലൻ ഇന്ത്യൻ പ്രധാന മന്ത്രിക്കു് ഈയിടെ സമർപ്പിച്ച ഒരു മെമ്മോറാണ്ഡം സുവ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടു്. കമ്യൂണിസ്റ്റു് കക്ഷിക്കു് അധികാരം കിട്ടിപ്പോയാൽ പ്രഥമമായി ഉപദ്രവിക്കുന്നതു മതത്തെയായിരിക്കുമെന്ന സുപ്രസിദ്ധമായ ഒരു പരമാർത്ഥമായിരിക്കെ രാഷ്ട്രത്തിനു മതകാര്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കാമെന്നും; സ്വയരക്ഷയ്ക്കു പോലും മതം രാഷ്ട്രകാര്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിലുള്ള യുക്തിഭംഗം ശ്രീ എ. കെ. ഗോപാലൻ അറിയാതെ പറയുകയല്ല. വർഗ്ഗീയ കൂട്ടുകെട്ടുകൾ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പൊതുക്ഷേമത്തിനെ ഹനിക്കുമെന്നുള്ള സാമാന്യതത്വത്തെ സ്വലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കു വേണ്ടി വിനിയോഗിക്കാനുള്ള അടവും, കോൺഗ്രസ് അനുയായികൾ തനിവർഗ്ഗീയവാദികളാണെന്നു താറടിക്കാനുള്ള തന്ത്രവും ആ മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ പ്രകടമാണു്. കമ്യൂണിസ്റ്റു് പി. എസ്. പി. കൂട്ടുകെട്ടു പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്തിന്റെയും കാതോലിക്കാ പക്ഷത്തിന്റെയും വാശിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വൈരം വർദ്ധിപ്പിച്ചു സ്വപക്ഷത്തേക്കു വോട്ടു പിടിച്ചു നടക്കുന്നതിൽ ഐക്യമുന്നണിക്കു തെറ്റൊന്നുമില്ല. അവർക്കു് "തെററു്" എന്നൊരു സംഗതി അവരുടെ ലക്ഷ്യത്തെ സഹായിക്കുന്നതോ അല്ലയോ എന്നുള്ള പരിഗണനയെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടു് അവർക്കു നീതീകരണത്തിനു പ്രയാസമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ മതകാര്യം ജീവൽപ്രധാനമായി അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രതിസന്ധിഘട്ടത്തിൽ മതാധിപന്മാർ മിണ്ടാതിരിക്കണമെന്നോ മിണ്ടാതിരിക്കുമെന്നോ ആശിക്കാവുന്നതല്ല.

ഫ്രാൻസിലെ നവോത്ഥാനം

മതപരമായ ഒരു പ്രബുദ്ധത ഇന്നു ഫ്രാൻസിലും സർവത്ര വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. യുദ്ധകാലത്താണു് ഈ നവോത്ഥാനം പൊട്ടി പുറപ്പെട്ടതു്. യുദ്ധകാലത്തിനു മുമ്പു് സാധാരണക്കാർ വിശേഷദിവസങ്ങളിൽ പോലും പള്ളിയിൽ പോകുക പതിവില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നു ക്രമമായി പള്ളിയാരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു പതിവു് അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. പത്തു വർഷത്തിനു മുമ്പു് ചില വൃദ്ധകൾ മാത്രമാണു പള്ളികളിൽ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നതു്. എന്നാൽ ഇന്നു ധാരാളം ആളുകൾ പള്ളികളിൽ തടിച്ചുകൂടി വി: ആരാധന[illegible]കളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ ന[illegible]വോത്ഥാനത്തിന്റെ കാരണം എന്താ[illegible]ണെന്നു നിശ്ചയമായി പറയുക സാധ്യ[illegible]മല്ല. എങ്കിലും ഇതു കമ്യൂണിസത്തോ[illegible] ആളുകൾക്കു മന:പൂർവ്വമല്ലാതെ ഉ[illegible]യിട്ടുള്ള മനോഭാവമാണെന്നാണു് ന[illegible] മുഖ്യ പ്രവർത്തകർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടി[illegible]ക്കുന്നതു്. മനുഷ്യൻ ആഗ്രഹിക്കു[illegible] ഫ്രഞ്ചു ഗവർമെന്റിനില്ല[illegible]മായ സംഗതികൾ റോമൻ ക[illegible]ക്കസഭ നൽകുന്നതാണു് ഇതിന്റെ[illegible] മറ്റൊരു കാരണം.

പ്രതിവാരപ്രഭാഷണം (The Sermon for the Week)

പരാജയം വരിക്കാത്ത പോരാട്ടജീവിതം

(എം. ഠഠ1.)

"എങ്കിലും എന്റെ ബുദ്ധിയുടെ പ്രമാണത്തോടു പോരാടുന്ന വേറൊരു പ്രമാണം ഞാൻ എന്റെ അവയവങ്ങളിൽ കാണുന്നു; അതു് എന്റെ അവയവങ്ങളിലുള്ള പാപപ്രമാണത്തിന്നു എന്നെ ബദ്ധനാക്കിക്കളയുന്നു."

(റോമർ 7: 23).

മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ ഏററവും തീവ്രമായ പോരാട്ടങ്ങളുടെ രംഗം മനസ്സാണു്. നന്മതിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവേചനശക്തിയും തിന്മയിൽ നിന്നകന്നു ജീവിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വബോധവും ചെറുപ്പകാലം മുതൽക്കേ മനുഷ്യനെ സമരസന്നദ്ധനാക്കുന്നു. എന്നാൽ ജീവിതത്തിൽ ആദ്യാവസാനം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ഈ സമരങ്ങളുടെ ചരിത്രം മിക്കവാറും ലജ്ജാകരവും നിരുന്മേഷകരവുമാണു്. പരാജയങ്ങളുടെ തുടർച്ചയായ രേഖകളാണു പലരുടെയും ജീവിതത്തിൽ ശേഷിക്കുന്നതു്. ബാല്യകാലത്തു തുടങ്ങുന്ന ചില പരീക്ഷകൾ ഏതാണ്ടു വാർദ്ധക്യം വരെ തുടരുന്നു. അവയോടു പടവെട്ടി ജയം നേടുക എന്നുള്ളതു ചിലർക്കു് അസാദ്ധ്യമായി തോന്നുന്നു. അവർ നിരാശസ്സു വശംവദരായി പോരാട്ടം തന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

മനുഷ്യനെ ഇങ്ങനെ അലട്ടുന്ന പരീക്ഷകളുടെ ഉത്ഭവസ്ഥാനം ഏതാണു്? പാരമ്പര്യമായി വന്നുചേരുന്ന ജന്മവാസനകളാണോ അവ. നമ്മിലുള്ള ഏതെങ്കിലും ദുർഗ്ഗുണം ജന്മസിദ്ധമാണെന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നതു് അപകടകരമായിത്തീരാം. അതു നമ്മുടെ ഉത്തരവാദിത്വബോധത്തെ ഹനിക്കാനിടയുണ്ടു്. 'ഞാൻ എത്ര ശ്രമിച്ചാലും ഫലമില്ല; അതെന്റെ ജന്മവാസനയാണു്; എന്റെ കുടുംബത്തിലുള്ളവരെല്ലാവരും മുൻകോപികളാണു്; ഞാൻ മാത്രം മറിച്ചാകുന്നതെങ്ങനെ?' ഇപ്രകാരമുള്ള ഒഴികഴിവുകൾ നാം ധാരാളം കേൾക്കാറുണ്ടു്. പാരമ്പര്യമെന്ന ു പോലെ തന്നെ പരിതഃസ്ഥിതിയെയും ...റാപ്പെടുത്തുന്ന പതിവുണ്ടു്. 'ചെറു...കാലത്തു ഞാൻ ചീത്ത കൂട്ടുകെട്ടിൽ ...കപ്പെട്ടുപോയി. ഇനി എത്ര പ്രയ...ിച്ചാലും അന്നത്തെ ദുഷ്പരിചയ...ടെ ശക്തിയിൽ നിന്നു രക്ഷ നേടാൻ സാദ്ധ്യമല്ല' എന്നു പറയുന്നവരുമുണ്ടു്. അല്ലെങ്കിൽ 'എന്റെ ചുററുപാടുകളിൽ ഒരു നല്ല ജീവിതം നയിക്കുക അസാദ്ധ്യമാണു്' എന്നു മററു ചിലർ പറയും. ഏതായാലും പാരമ്പര്യവും പരിതഃസ്ഥിതിയും നമ്മുടെ ധാർമ്മിക പരാജയങ്ങളിൽ വളരെയധികം ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ശങ്കിക്കാത്തവർ ചുരുക്കമാണു്. എന്നാൽ മുൻകോപം, അഹംഭാവം, നീചത്വം, മദ്യപാനാസക്തി, ലൈംഗികവികൃതികൾമുതലായ ദുർഗ്ഗുണങ്ങൾ ഒരിക്കലും പരമ്പരാഗതമായി നമ്മിൽ വന്നുചേരുന്നതല്ല എന്നു മനശ്ശാസ്ത്രവും ജന്തുശാസ്ത്രവും ഉറപ്പായി പറയുന്നുണ്ടു്. നാം ജന്മവാസനകളെന്നു വിധിക്കുന്ന പല ദുർഗ്ഗുണങ്ങളും ജന്മവാസനകളല്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ ചുററുപാടിൽനിന്നും അവയുടെ ബീജങ്ങൾ നമ്മിലേക്കു സംക്രമിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിൽ കുറെ വാസ്തവമുണ്ടായിരിക്കാം. ഏതായാലും ദുർവാസനകൾ എവിടെനിന്നു വരുന്നു എന്നു കണ്ടുപിടിക്കാൻ സമയം കളഞ്ഞതുകൊണ്ടു ഫലമുണ്ടാകാൻപോകുന്നില്ല. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ അവയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ബോധപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ എങ്ങനെയാണു് അവയെ എതിരിടേണ്ടതു് എന്നുള്ളതു മാത്രമാണു പ്രശ്നം. തിന്മയെ തിന്മയായി കരുതി ഒരു ശത്രുവിനോടെന്നവണ്ണം പോരാട്ടം ചെയ്യുകയാണു നമ്മുടെ ചുമതല. അതിൽ രസിക്കുകയോ അതിനു് അടിമപ്പെടുകയോ ചെയ്താൽ അതു പാപമായി. നാം പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടാലും വീഴണമെന്നില്ല.

മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ ഘടകങ്ങളിൽ ഒന്നാണു തിന്മ. നന്മയുടെ ദുരുപയോഗത്തിൽ നിന്നാണു പലപ്പോഴും തിന്മ ഉത്ഭവിക്കുന്നതു്. തെററുകൾ തിരുത്തുവാനും നന്മകൊണ്ടു തിന്മയെ ജയിക്കുവാനും അടുത്ത തലമുറയ്ക്കു കൂടുതൽ സഹായകരമായ ഒരവകാശമായി ലോകത്തെ ആക്കിവെച്ചിട്ടുപോകുവാനും ഓരോ വ്യക്തിയും ചുമതലപ്പെട്ടവനാണു്. അതിനുള്ള സാദ്ധ്യതയുമുണ്ടു്.

ജന്മാവകാശമെന്നവണ്ണം തിന്മ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നെന്നു സമ്മതിച്ചാൽ തന്നെയും അതിനു മറൊരു വശമുണ്ടു്. നമ്മുടെ ജന്മാവകാശം തിന്മ മാത്രമല്ല; നന്മയ്ക്കും നാം അവകാശികളാണു്. നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരിൽ നിന്നും, സഭ, സമുദായം, രാഷ്ട്രം എന്നിവയിൽനിന്നും എത്രയെത്ര സൽഗുണങ്ങളും മഹനീയ മാതൃകകളുമാണു നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എത്ര വിശുദ്ധന്മാരും മഹാത്മാക്കളും നമുക്കു പ്രചോദനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു! തിന്മയ്ക്കുള്ള പ്രതിവിധിയായും കൃതജ്ഞതയ്ക്കു ഹേതുവായും സർവ്വോപരി നമ്മുടെ ചുമതലാബോധത്തെ തട്ടിയുണർത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായ സൽപ്രേരണകളായും അവർ നിലകൊള്ളുന്നു.

ഈ വിധത്തിൽ ആലോചിക്കുമ്പോൾ വിശുദ്ധ മാമ്മോദീസായുടെ അർത്ഥവും മാഹാത്മ്യവും ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്കു വെളിപ്പെടുന്നു. ശിശുപ്രായത്തിൽ തന്നെ സഭയുടെ അന്തരീക്ഷത്തിലേക്കു നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ നമ്മെ ആനയിക്കുന്നു. അദൃശ്യമായ ആത്മീയപോഷണം ലഭിച്ചുകൊണ്ടു നാം വളരുന്നു. നമ്മുടെ മാനുഷികസ്വഭാവം കർത്താവിന്റെ ദിവ്യസ്വഭാവത്തോടു് ഒട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടുന്നു. ജന്മപാപത്തെ ജയിച്ചു കീഴടക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ദിവ്യജീവന്റെ ബീജം നമ്മിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. ഇതു വലിയ ഒരു രഹസ്യമാണു്.

ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ഒരിക്കലും നിരാശപ്പെടേണ്ടതില്ല. തിന്മയെ ജയിച്ചു കീഴടക്കുവാനുള്ള ആത്മീയ ആയുധങ്ങൾ അവന്റെ കൈവശം ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അവൻ അവയെ എടുത്തു പ്രയോഗിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണു് അവന്റെ പരാജയത്തിനുള്ള കാരണം. മദ്ധ്യവയസ്കനായ ഒരാൾ കഴിഞ്ഞ ജീവിതദശയിലേക്കു തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ ചില വിജയങ്ങളും വളരെയധികം തോൽവികളുമായിരിക്കാം കാണുന്നതു്. എന്നാൽ തോൽവികൾക്കിടയിലും ആയുധം വച്ചു കീഴടങ്ങാതെ സമരം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകാൻ അവനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവൻ ധന്യനാണു്. അവന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇപ്പോഴും പതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആശാകിരണങ്ങളുടെ രഹസ്യം അവന്റെ തുടർന്നുള്ള പോരാട്ടമാണു്. വിശുദ്ധ പൗലൂസിനെപ്പോലെ "എന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നവനായ ക്രിസ്തു നിമിത്തം ഞാൻ സകലത്തിനും മതിയായവനാണു്" എന്നു പറയുവാൻ അവനും കൃപ ലഭിക്കും. ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ. ജീവിതത്തിൽ വിജയത്തെക്കാൾ വിലമതിക്കേണ്ടതു പൊരുതുവാനുള്ള ഉന്മേഷമാണു്. ആ ഉന്മേഷം കർത്താവി

വിശ്വദീപം

കർമ്മകാണ്ഡം

(പുത്തൻകാവു മാത്തൻ തരകൻ)

കുഷ്ഠരോഗികളുടെ സുഖപ്രാപ്തി

ഗലീലയിൽനിന്നു തിരിച്ചു തമ്പുരാൻ
ശമറിയാ നാട്ടിൽപ്പുതുക്കെ ചെന്നെത്തി.
ഒരിക്കലാപ്പുരി, പരമനാഥനെ—
ങ്ങിരിക്കുവാൻ പരം വണങ്ങി യാചിച്ചു.
മുതിർന്നില്ലീക്കുറിലവവുമാദ്ദേശം
മഹേശനിൽ ബഹുമതി കാണിക്കുവാൻ.
തിരുവടിയുടൻ തിരിച്ചു തന്മുഖം
പെരിയ നാടിനെയനുഗ്രഹിപ്പാനായ്.
തദാ സമീപസ്ഥ ദിശയിലേററവും
കദനം തിങ്ങുന്ന കരച്ചിൽ കേൾക്കയായ്.
"അശുദ്ധന്മാർ ഞങ്ങളശുദ്ധന്മാർ ഞങ്ങ—
ളശുദ്ധന്മാർ ഞങ്ങളി"ന്നും ദീനരായ്
കടുത്ത കുഷ്ഠത്താൽ വലഞ്ഞ പത്തു പേ—
തിനെഞ്ഞു പൊട്ടിനിലവിളിച്ചുതേ.
നയിച്ചു ജീവിതം ജനപദം വിട്ടാ—
നഗരയനാ ജനങ്ങളെപ്പോലെ.
കുറച്ചുകലത്തുടഖില നായകൻ
കടന്നുപോകവേ കരഞ്ഞാരിങ്ങനെ.
"ഗുരുവരാ, നാഥാ പരമയേശുവെ
കരുണ തോന്നണമടിയങ്ങൾ മീതേ."

അരുളിനാനുടൻ നരസുതൻ "പോക
പുരോഹിതന്മാർക്കു ക്ഷണം കാണിക്കുക."
അറിഞ്ഞാരാവാക്കിൻ വിലയും ശക്തിയും
ശരീരമപ്പോഴങ്ങരോഗമായതും.
കൃതഘ്നതയുടെ ദൂഷിച്ച മൂർത്തിക—
ളവരിലൊൻപതു നരർ യഹൂദന്മാർ.
ഒരു വചനവുമുരയ്ക്കാതപ്പോഴേ
തിരിച്ചാർ സാനന്ദം കൃതജ്ഞതയെന്യേ.
നിറഞ്ഞ നന്ദിയാലൊരുത്തൻ സ്തോത്രങ്ങ—
ളരുളി സർവേശസുതന്റെ നാമത്തിൽ
ശമറിയാക്കാരനവൻ വിനീതനായ്
അത്തിരുവടിയുടെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി.
പതുക്കെ ചോദിച്ചു കൃപാനികേതന—
"നിതരരൊൻപതു നരന്മാരെങ്ങെ"ന്നായ്
അവർക്കു വന്നിതേ സുഖമവരിപ്പോ—
ളെവിടെയെന്നെനിക്കറിവില്ലീശ്വരാ
ശമറിയാക്കാരനിപ്പണ്ണമോതവെ
ശമശീലൻ യേശു പറഞ്ഞാനിങ്ങനെ.
"എണീൽക്ക, താവക പരമവിശ്വാസം
നിനക്കു നൽകുന്നു സുചിരസംരക്ഷ"
ശരണദപദം നമസ്കരിച്ചഥ
ശമറിയാക്കാരനവിടം വിട്ടുപോയ്.

പത്രാധിപർക്കുള്ള കത്ത്

സഭൈക്യം
ഒരു സംശയം

സഭൈക്യത്തെപ്പററി നി. വ. ദി. ശ്രീ പത്രോസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെയും ദിവ്യശ്രീ ജോർജ്ജ് കോശി അച്ചൻ അവർകളുടെയും ലേഖനങ്ങൾ വായിച്ചു. ദിവംഗതനായ മാർ തിരുമേനി സഭയെ ബാൻറു് സംഗീതത്തിന്റെ യോജ്യതയോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു് എന്റെ ശ്രദ്ധയെ പ്രത്യേകം ആകർഷിക്കുവാനിടയായി.

പുതിയനിയമത്തിൽ, പത്രോസ്, പൗലോസ്, യോഹന്നാൻ ആദിയായ ശ്ലീഹന്മാർ സഭയെ വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ഉപമകൾ വിശുദ്ധമന്ദിരം, ശരീരം, മുന്തിരിവള്ളിയും ശാഖയും മുതലായവയത്രേ. എന്നാൽ ബാൻറുമേളമോ അതുപോലെ കേവലം ബാഹ്യബന്ധം മാത്രം കുറിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും സമൂഹത്തോടോ സഭയെ ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നില്ല. ഇതിൽനിന്നും ക്രിസ്തുസഭയുടെ അംഗങ്ങൾ തമ്മിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ബന്ധം ഒരു organic unity അല്ലാതെ aggregation അല്ല എന്നു തെളിയുന്നുവെന്നാണു് വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. ശ്ലീഹന്മാരുടെ കാലത്തു്, ഇന്നത്തെപോലെയുള്ള ബാൻറു സമൂഹം ഇല്ലായിരുന്നു എന്നു ചിലർ പറഞ്ഞേക്കാം. പക്ഷേ ശൗൽ, ദാവീദ് ആദിയായ രാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തുതന്നെ സംഗീതോപകരണ സമൂഹങ്ങൾ, ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നതിനു് ഉപയോഗിച്ചതായി കാണുന്നു.

പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ പ്രധാനലക്ഷണം ആരാധനയിലും വിശ്വാസാചാരങ്ങളിലുംഉള്ള ഐക്യമാണു് ഇതിനു നവീകരണം സ്വീകരിച്ച പാശ്ചാത്യ സഭകൾ പ്രാധാന്യം നൽകി കാണുന്നില്ല. പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ ആദർശമനുസരിച്ചുള്ള ഐക്യം കേവലം സംഗീതോപകരണ സമൂഹങ്ങളുടെ ഐക്യത്തെക്കാൾ ഉപരിയായിരിക്കെ ഈ രീതിയിലുള്ള ഒരു യോജിപ്പ്‌കൊണ്ടു് സുറിയാനി സഭ തൃപ്തിപ്പെട്ടാൽ മതിയോ?

അന്യോന്യം മനസ്സിലാക്കുക, ക്രിസ്തീയ കൂട്ടായ്മയിൽ അടുത്തുവരിക, എന്നിവ organic unityക്ക്‌ ഉള്ള പ്രാരംഭ പടികളായിമാത്രം സ്വീകരിക്കാം.

റെവ: പി. എസ്. സാമുവൽ
ന്യൂയോർക്ക്

—0—

കൈപ്പററി

ക്രൈസ്തവസാഹിത്യസമതി തിരു
ല്ലായുടെ പുതിയ പ്രസിദ്ധീകരണ
ളായ 'അവനെ ക്രൂശിക്ക' (5 ചെറു
കൾ ഗ്രന്ഥകർത്താ: കാനം ഇ.
'സാമൂഹ്യപുനഃസൃഷ്ടിയിൽ ക്രിസ്ത്യാ
ടെ ചുമതല' രാജന്റെ
പുസ്തകങ്ങളും പൗരസ്ത്യ സുവി
സമാജത്തിന്റെ 29—ാം വാ
റിപ്പോർട്ടും, The prayer Fe
ship എന്ന പുസ്തകവും ന
കൈപ്പററിയിരിക്കുന്നു.

നോടു ചേർന്നു ജീവിക്കുന്ന ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിക്കും സ്വാഭാവികമാണു്. അതാണു നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ ജന്മാവകാശം. നാം അതിനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാണോ?

വേദവായനക്കുറിപ്പുകൾ

തിങ്കൾ. മർക്കോസ്. 6. 30–34
മത്തായി 23. 37–38

യേശുതമ്പുരാന് മനുഷ്യരോടുള്ള സ്നേഹം കുടുംബബന്ധങ്ങളിലുള്ള സ്നേഹത്തോട് സാദൃശ്യപ്പെട്ടതാമെന്ന് നാം കണ്ടു കഴിഞ്ഞു. ദൈവം നമ്മുടെ പിതാവും മനുഷ്യരെല്ലാവരും സഹോദരങ്ങളുമാണ്. ഒരു കുടുംബത്തിലെന്നപോലെ ഓരോ വ്യക്തിയും അമൂല്യനാണെന്നും പിതൃപുത്ര സഹോദര ബന്ധങ്ങൾ, അക്ഷയമാണെന്നും തന്മൂലം ഒരു മനുഷ്യന്റെ പാപംമൂലം അവനോട് ഒരുവനുള്ള ബന്ധം, അഴിഞ്ഞുപോകുന്നില്ലെന്നും നാം ഗ്രഹിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇന്നു നാം വായിച്ച വേദഭാഗങ്ങൾകൊണ്ട് ഈ അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങൾ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ആഴമേറിയതും അർത്ഥസംപൂർണ്ണവും കവിഞ്ഞൊഴുകുന്നതുമായ സ്നേഹത്താൽ സുശക്തമായിരുന്നു എന്നു വെളിവാകുന്നുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ പിതൃത്വവും മനുഷ്യരുടെ സഹോദരബന്ധവും ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിലെ അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങളാണ്. നമ്മുടെ ദൈനംദിനജീവിതത്തിലും മനുഷ്യരോടുള്ള വർത്തനയിലും ഇവ എത്രമാത്രം അർത്ഥവത്താകുന്നുണ്ട്.

ചൊവ്വാ. യോഹന്നാൻ
13. 1—5, 13—15

അന്നത്തെ സായാഹ്നത്തിൽ ആഴമായ സ്നേഹം ഇതിൽപരം ഹൃദയസ്പർശകമായ വിധത്തിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുമോ?. സ്നേഹബന്ധങ്ങൾ പല കാരണങ്ങളാലാകാം. അശുദ്ധജീവിതത്തിലും ലോകോല്ലാസങ്ങളെ പ്രതിയും അതു രൂപംപ്രാപിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ കർത്താവും ശിഷ്യന്മാരും തമ്മിലുള്ള സ്നേഹബന്ധം അവിടെ എങ്ങുമല്ല ആരംഭിച്ചതും വളർന്നതും. ഒരു വിശ്വാസം, ഒരു പ്രത്യാശ, ഒരേ ലക്ഷ്യ പ്രാപ്തിയിലുള്ള ഭക്തിനിഷ്ഠ, ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് അതു മുളച്ചത്. അ[illegible] ആത്മികമായ സഹാനുഭൂതിയിലും [illegible] സേവനത്തിലും വളരുകയും [illegible]. യേശുതമ്പുരാൻ എല്ലാവരോ[illegible]ഹബുദ്ധ്യാവർത്തിച്ചു. എന്നാൽ [illegible] ഉന്നതമായ ജീവിത മാനദ[illegible] സ്വീകരിക്കുന്നവരുമായിട്ടേ സ[illegible]ത്തിൽ താൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. [illegible] ആജ്ഞാപിക്കുന്നവയെല്ലാം നി[illegible]യ്യുമെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്റെ [illegible]രായിരിക്കും.” ഈ മാനദണ്ഡ[illegible]പ്പാരണോ നിങ്ങളുടെ സഖിത്വം പുലരുന്നത്. കർത്താവിന്റെ സ്നേഹിത വൃന്ദത്തിൽ നിങ്ങളും ഉൾപ്പെടുമോ?

ബുധൻ. I യോഹന്നാൻ 1. 1.–7

ക്രിസ്തീയജീവിതത്തെപ്പറ്റി ഇവിടെ നൽകുന്ന സൂചന—അതേ അതു പിതാവുമായുള്ള സഖിത്വത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ജീവിതമാകുന്നു എന്ന സൂചനയുടെ വ്യാഖ്യാനം എന്തായിരിക്കാം. തിന്മയ്ക്കെതിരായി നിങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുകയും, പാപം ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങളെ ശാസിക്കുകയും, നിങ്ങൾ എപ്രകാരം ജീവിക്കണമെന്നുള്ളതിനു ആദർശങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചാകർഷിക്കുകയും, നിരാശാവിധേയനാകുമ്പോൾ നിങ്ങളെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്താലും നിങ്ങളെ പാടെ ഉപേക്ഷിക്കാതെയിരിക്കയും ചെയ്തു നിങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ ശക്തി—ഹൃദയസുഹൃത്ത് ആരാണ്. അതു മനസ്സാക്ഷിയുടെ പ്രേരണ മാത്രമാണെന്നു പറഞ്ഞു ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാൻ സാധ്യമല്ല. ആ അദൃശ്യ സുഹൃത്തുമായി നിങ്ങൾ രമ്യതയിലാണോ കഴിയുന്നത്. ആ സുഹൃത്തിനു നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കുവാനും, സംസാരിച്ചാൽ കേൾക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ ശാന്തത പുലർത്തുവാനും, എല്ലാ പ്രവർത്തനസരണികളിലും ആ സുഹൃത്തിനോടുകൂടെ പ്രവേശിപ്പാനും നിങ്ങൾ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടോ. അങ്ങനെയെങ്കിൽമാത്രമേ പൗലൂസ് പറയും പ്രകാരം ദൈവത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകരാകുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയൂ.

വ്യാഴം. 1. കോരിന്തി. 13.

അപ്പോസ്തലനു ഈ ചിത്രം ലേഖനം ചെയ്യുവാൻ കർത്താവു തന്നെ ഇരുന്നുകൊടുത്തു എന്നു ആരോ പറയുന്നുണ്ട്. യേശുതമ്പുരാന്റെ ചിത്രം വരയ്ക്കുന്നു എന്ന ബോധത്തോടെ അപ്പോസ്തലൻ ഇതെഴുതി എന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുവാൻ നിവൃത്തി ഇല്ലെങ്കിലും ഈ അദ്ധ്യായം യേശുതമ്പുരാന്റെ ഒരു യഥാർത്ഥ ചിത്രം നൽകുന്നു എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. “സ്നേഹം ദീർഘമായി ക്ഷമിക്കുന്നു.” എന്നിത്യാദി ആരംഭിക്കുന്ന ഭാഗം യേശുതമ്പുരാന്റെ സ്വഭാവത്തിനു നിങ്ങളറിയുന്ന വിധത്തിൽ എത്രമാത്രം അനുയോജ്യമായിരിക്കുന്നു എന്നു ചിന്തിക്കുക. ഇവിടെ വിവരിക്കപ്പെടുന്ന സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യങ്ങൾ സ്തുതിവചനങ്ങൾക്കു വിധേയമാകാറുണ്ടെങ്കിലും പ്രായോഗികമാക്കാറുണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. യേശുതമ്പുരാനിൽ പ്രത്യക്ഷമായി കാണുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ പരമാണത്തോട് നിങ്ങളുടെ ജീവിതം തുലനം ചെയ്തു പരിശോധിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

വെള്ളി. മത്തായി 6. 19—24.

മനുഷ്യൻ പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായ ചില കാര്യങ്ങൾക്കാഗ്രഹിക്കാറുണ്ട്. അശുദ്ധമോദങ്ങളുടെ സംപൂരണവും നിഷ്കളങ്കമനസാക്ഷിയും മോഹപരവശമായ ജീവിതവും ആരോഗ്യവും അലസതയും വിജയവും സ്വാർത്ഥനിബിഡമായ ജീവിതവും ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നു എന്ന സംതൃപ്തിയും മേൽപ്രസ്താവിച്ചതിനു ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രമാണിവ. പരസ്പരം പൊരുത്തമില്ലാത്ത രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ കൂട്ടിയിണക്കിക്കൊണ്ടുപോകുക സാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ. ചില മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുവാനും മറ്റു ചിലതു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുവാനും മനുഷ്യൻ പഠിക്കണം. വിജയകരമായ ജീവിതം നയിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവൻ അലസനായിരുന്നാൽ എന്തു കാര്യമാണു സാധിക്കുന്നത്. ലോകമോദങ്ങളിൽ നിമഗ്നനായി മോഹസംതൃപ്തിക്കു മാർഗ്ഗമാരാഞ്ഞു ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ എപ്രകാരമാണു ഈ ലോകത്തിൽ സ്വാർത്ഥരഹിതമായ സേവനത്തിലും ദൈവേഷ്ടനിർവ്വഹണത്തിലും പുരോഗമിക്കുക. ഇവ രണ്ടും കൂടെ ഒരേ സമയത്തു സാദ്ധ്യമല്ല. ഒന്നു അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതു തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതാവശ്യമായി വരാം. നിങ്ങളുടെ നിക്ഷേപമെവിടെയോ അവിടെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയവുമായിരിക്കും.

ശനി. മത്തായി 6. 25—33.

കഴിഞ്ഞ ദിവസം നമ്മുടെ ചിന്താവിധേയമായ സത്യം മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ ഇന്നത്തെ വേദഭാഗത്തിന്റെ അവസാനവാചകത്തിൽ സംഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. ജീവിതമൂല്യങ്ങൾ ഏതെന്നു നിർണ്ണയിക്കുമ്പോൾ ഒന്നിനു അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊന്നിനു പരമപ്രാധാന്യം കൊടുത്തേ മതിയാകൂ. ലോകത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ നീതി നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടുകാണുകയെന്നുള്ളതു ജീവിതത്തിന്റെ പരമപ്രധാനമായ ലാക്കാക്കുകയും മറ്റുള്ളവയെല്ലാം അതിനു കീഴ്പെടുകയും വേണം. ഇതുകൊണ്ടു നല്ലതൊന്നും തന്നെ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്നു വരുന്നില്ല. ആരോഗ്യം, വിശ്രമം, ധനം, കുടുംബസ്നേഹബന്ധങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം ദൈവേഷ്ടനിർവ്വഹണത്തിനായി സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നതുമൂലം മഹത്വീകരിക്കപ്പെടുകയാണു ചെയ്യുന്നത്.

മലബാർ ഭദ്രാസന സന്ദർശനം

(ബിഷപ്പ് മാർ പത്രോസ് ഒസ്താത്തിയോസ്)

ഷൊറണ്ണൂർപള്ളി, 18-1-1954 — പുളിയക്കോട്ടു ഒരു സ്കൂളും ആശുപത്രിയും ഉണ്ടാകുവാൻ ഞാൻ എഴുത്തുകുത്തു നടത്തുന്നുണ്ടു്. പള്ളിക്കു പുറമേ ഈ രണ്ടു സ്ഥാപനങ്ങളും ഏതെങ്കിലും സ്ഥലത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് അത്യാവശ്യമാണല്ലോ. ചുള്ളിപ്പാറ നിന്നു 20 നാഴിക തെക്കു കിഴക്കോട്ടു വന്നാൽ ഒലവക്കോട്ടു തീവണ്ടിസ്റ്റേഷനായി. അവിടെനിന്നു ഒരു മണിക്കൂർ നേരത്തെ പടിഞ്ഞാറോട്ടുള്ള യാത്രകൊണ്ടു ഷൊറണ്ണൂർ സ്റ്റേഷനിൽ എത്താം. ചുള്ളിപ്പാറക്കാരുടെ ഉൽസാഹം കണ്ടിട്ടു പള്ളിക്കു ഓടിടുവാൻ ഞാൻ ആറുരൂപാ സംഭാവന ചെയ്തു. പശ്ചിമഘട്ടപർവതങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചിയിൽ നിന്നു വടക്കോട്ടു മിക്കവാറും ബോംബെ വരെയാണല്ലോ, നീണ്ടുകിടക്കുന്നതു്. ഈ പർവതങ്ങളുടെ പടിഞ്ഞാറെ ചരിവുകളിലാണു് നമ്മുടെ ജനങ്ങൾ കുടിയേറിപ്പാർക്കുന്നതു്. വീര്യപരാക്രമികളായ സുറിയാനി ജാതിക്കാർ ഇനിയും വടക്കോട്ടുള്ള പടിഞ്ഞാറൻചരിവുകളിലേക്കു കണ്ണുവച്ചും കടന്നുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. കാനറായിലേക്കും എത്തികഴിഞ്ഞു. ഈ പർവതനിരകളിൽ പാലക്കാട്ടു അററത്തു് (Palghat gap) പത്തുനാഴികയിലധികം വിസ്താരമുള്ള ഒരു വിടവുണ്ടു്. ആ വിടവിന്റെ തെക്കേഭാഗത്തു ആനമലയും വടക്കേഭാഗത്തു കോയമ്പത്തൂരിനു പടിഞ്ഞാറുള്ള അട്ടപ്പാടി മലകളും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഈ വിടവിൽ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുനിന്നു മേഘങ്ങൾ കിഴക്കോട്ടു കടക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ വിടവിൽക്കൂടി കിഴക്കുനിന്നു കാററു് എപ്പോഴും പടിഞ്ഞാറോട്ടു വീശിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചുള്ളിപ്പാറെ ഈ കാററു കലശലാണു്. തൃശ്ശൂർവരെയും ഈ കാററു എത്തുന്നുണ്ടു്. ചുള്ളിപ്പാറനിന്നു കാട്ടിലേക്കു കടന്നു് നമ്മുടെ ജനങ്ങൾ പാർക്കുന്നു. ആദ്യകാലത്തു പനിനിമിത്തം പലരും മരിച്ചു. സ്ഥലങ്ങൾ വാങ്ങിച്ച ചിലർ പനിനിമിത്തവും പള്ളി അടുത്തെങ്ങും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടും സ്ഥലങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചു് നമ്മുടെ നാട്ടിലേക്കു തന്നെ തിരികെ ഓടിപ്പോയി. മൂന്നു നാഴിക ദൂരെയുള്ള കൂട്ടക്കയം അരപ്പനാഴി, എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു എന്റെ കൂടെയുള്ള സ്ളീബാദാസൻ സ്കറിയാശെമ്മാശ്ശൻ പോയി ചില വീടുകളിൽ കയറി പ്രാർത്ഥിക്കയും ചില അധഃകൃതരോടു് സംസാരിക്കയും ചെയ്തു. അവരിൽ ചിലർ മാമോദീസാ മുഴുകുവാൻ ഇടയുണ്ടു്. അവിടെ നിന്നു മുഴുത്ത ഏത്തപ്പഴവും അരുവിയിൽ നിന്നു പിടിച്ച മൽസ്യവും മെത്രാച്ചനു കാഴ്ചവച്ചു. പാലക്കയത്തു വനത്തിൽനിന്നു ആനകൾ ഇറങ്ങി ചിലപ്പോൾ കൃഷിനശിപ്പിക്കും. പുളിയക്കോട്ടുനിന്നു എന്റെ തപാൽ എഴുത്തുകെട്ടു കൊണ്ടുവന്ന കൈക്കാരൻ പറയുകയാണു്, ഇന്നലെ രാത്രി എന്റെ ആട്ടുകളെ നരി പിടിച്ചു, ഒന്നു ചത്തു മറെറാന്നു ചാകാറായി കിടക്കുന്നുയെന്നു്.

തീവണ്ടിസ്റ്റേഷനിൽനിന്നു അര നാഴിക വടക്കു കുന്നിന്മേലും കുന്നുകളാൽ ചുററപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്ന പ്രകൃതിമനോഹരമായ ഷൊറണ്ണൂർ പള്ളിയുടെ നിശ്ശബ്ദതയും ജോറും ഒന്നു വേറെതന്നെയാണു്. നിർമ്മലവായുശ്വസിച്ചും കാററുകൊണ്ടും ദൂരെയുള്ള പാടങ്ങളും കുന്നുകളും ചുമന്ന നിറത്തിൽ അസ്തമിക്കുന്ന സൂര്യനെയും കണ്ടും ഞാനും ശെമ്മാശ്ശനും വൈകുന്നേരം വിജനപ്രദേശമായ ഈ പച്ചമേച്ചിൽ കുന്നിൻപുറങ്ങളിൽ അലഞ്ഞു നടന്നു. ഈ പ്രദേശം ഏകദേശം പറുദീസാപോലെയിരിക്കുന്നു എന്നുതോന്നും. നല്ല ചന്ദ്രപ്രകാശമുള്ള ഈ രാത്രികളിൽ അന്തരീക്ഷം സ്വർഗ്ഗീയമാണു്. വിശാലമനസ്കനായ ഒരു നമ്പൂരി ദാനം ചെയ്തതാണു ഈ സ്ഥലം. കുന്നംകുളത്തുകാരൻ ഷൊറണ്ണൂർ വ്യാപാരി പി. വി. ചേറു ഇട്ടയേരരജിസ്ട്രാർ മുതൽപേർ ഉത്സാഹിച്ചു് പള്ളിയും വിസ്താരമേറിയ മതിലുകെട്ടും ഇരുപതിനായിരം രൂപാ ചെലവഴിച്ചു് ശരിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടാണു അഞ്ചുകൊല്ലം മുമ്പ് ഈ പള്ളി കൂദാശചെയ്തു് ആദ്യ കുർബാന ചൊല്ലിയതു്. പണമുണ്ടെങ്കിലും ശരിയ്ക്കു വെള്ളതേക്കാതെയും മതിലും മുറിയും ഇല്ലാതേയും അലങ്കോലമായി കിടക്കുന്ന ചില പള്ളികളിലെ പ്രമാണികൾ ഷൊറണ്ണൂർപള്ളി ഒന്നു വന്നു കാണേണ്ടതാണു്. എന്റെ ഇടവകസന്ദർശനത്തീയതിയും പള്ളിപ്പെരുന്നാളും നിനച്ചിരിക്കാതെ ഒത്തുവന്നു. ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിലുള്ള ആർത്താററുകുന്നംകുളം പള്ളിയിലെ അംഗങ്ങളായിരുന്ന ഇവിടത്തെ ഇടവകക്കാർ പള്ളിക്കു ദൈവമാതാവിന്റെ നാമം തന്നെയാണു് ബാവാതിരുമേനിയെകൊണ്ടു കൊടുപ്പിച്ചതു്. കുന്നംകുളത്തു നി[...]നാ മാസത്തിൽ രണ്ടു ഞായറാഴ്ച വ[...]ക്കാരൻ ബസ്സിൽ വന്നു് ഇടവക ന[...]ത്തികൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

നാളെകഴിഞ്ഞു് ഞങ്ങൾ മംഗലാപുരത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു് കാനറായിലെ ബെലിയാ മുതലായ പള്ളികളിലേക്കും ബ്രഹ്മവാർ പള്ളികളിലേക്കും പോകുന്നതാണു്.

എന്നാൽ അവശ്യമായി വന്നാൽ അവയെ ത്യജിച്ചിട്ടു പോലും ദൈവരാജ്യം ജീവിതത്തിൽ സർവ്വപ്രധാനമായ ലക്ഷ്യമായി തീരേണ്ടതത്രേ. ദൈവരാജ്യവർദ്ധനവിനു വേണ്ടി സർവ്വതിന്മകളെയും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതു ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത കാര്യവുമാണു്. നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ വക കാര്യങ്ങൾക്കു ജീവിതത്തിലുള്ള സ്ഥാനമെന്തു?

മഞ്ഞപ്പിത്തം (JAUNDICE)

(ഡോക്ടർ ജോർജ്ജ് കുരുവിള ബി. എ, എം. ബി. ബി എസ്.)

കരളിൽനിന്നും വരുന്ന പിത്തരസത്തിന്റെ മഞ്ഞനിറം തൊലിപ്പുറം, ശ്ലേഷ്മസ്തരത്തിലും (Mucous Membrane) അടിഞ്ഞു് ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു അവസ്ഥക്കാണ് മഞ്ഞപ്പിത്തം എന്നു പറയുന്നതു്. തൊലിയിലും, കണ്ണിലും വായിക്കകത്തെ ശ്ലേഷ്മസ്തരത്തിലും ഈ മഞ്ഞനിറം തെളിവായി പിടിക്കുന്നു. മഞ്ഞപ്പിത്തം വരുമ്പോൾ തളർച്ചയും, ഛർദ്ദിയും ചൊറിച്ചിലും ഉണ്ടാകുന്നു. മൂത്രത്തിൽ പിത്തരസം (Bile) കലർന്നിരിക്കും. മഞ്ഞപ്പിത്തം ഏതെങ്കിലും ദീനത്തിന്റെ ലക്ഷണം മാത്രമാണ്, അല്ലാതെ ഒരു ദീനമായി കരുതുന്നതു് ശരിയല്ല.

പിത്തകോശത്തിലുണ്ടാകുന്ന കല്ലു കൊണ്ടോ, പിത്തകോശത്തിനോ, പിത്തനാളങ്ങൾക്കോ (Billducts) ഉണ്ടാകുന്ന നീരുകൊണ്ടോ, വേറെ പിത്തനാളങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങൾകൊണ്ടോ മഞ്ഞപിത്തം വരാം. മഞ്ഞപ്പനിയൊ, മലമ്പനിയൊ, വേറെ സാംക്രമികരോഗങ്ങൾമൂലമൊ മഞ്ഞപ്പിത്തംവരാം. യകൃത്തിനു വെളിയിൽ Bilirubin (പിത്തരസത്തിലെ നിറംകൊടുക്കുന്ന വസ്തു) ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടോ, കരളിൽതന്നെ അർബ്ബുദം ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടോ, മഞ്ഞപിത്തം വരാം.

മഞ്ഞപിത്തം ഒരുദീനലക്ഷണമായി കരുതി, അതിനുള്ള കാരണം കണ്ടുപിടിച്ചു ചികിത്സിക്കണം. രോഗം സുഖപ്പെട്ടാലും, തൊലിയുടെ നിറം പൂർവ്വസ്ഥിതിയെ പ്രാപിക്കുന്നതിനു് പല ആഴ്ചകൾ വേണ്ടിവന്നേക്കും.

മഞ്ഞനിറമുണ്ടാക്കുന്ന പിത്തരസത്തിലെ സാരത്തിനു ബിലിറൂബിൻ (Bilirubin) എന്നു് പറയും. രക്തത്തിൽ എപ്പോഴും ബിലിറൂബിൻ ഉണ്ടു്. എന്നാൽ രക്തത്തിൽ കണക്കിൽ കൂടുതലാകുമ്പോഴാണ് മഞ്ഞപിത്തമുണ്ടാകുന്നതു്. പിത്തരസത്തിലെ മഞ്ഞനിറമുള്ള ലവണങ്ങൾ എങ്ങിനെയുണ്ടാകുന്നു എന്നും, എങ്ങിനെ വിസർജ്ജിക്കുന്നു എന്നും അറിഞ്ഞാൽ മഞ്ഞപ്പിത്തം എങ്ങിനെ ഉണ്ടാകുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

...ചുവന്നരക്താണുക്കൾ (R. B. C.) നശിക്കുമ്പോൾ ...വസ്തുക്കളിലെല്ലാം ശ്രോണി... (Haemoglobin) രക്തത്തിൽ കലരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ക്ഷയിക്കുന്ന ...ഇരുമ്പിന്റെ അംശം ഒഴിച്ചുള്ള ഭാഗത്തിൽനിന്നു് കരളിൽ വച്ചോ മററു ശരീരത്തിന്റെ പല ഭാഗത്തുവെച്ചോ ആണ് Bilirubin ഉണ്ടാകുന്നതു്. കരളിനകത്തുനിന്നു് ചെറിയ പിത്തനാളങ്ങൾ വഴിയായി പിത്തരസം പിത്തകോശത്തിൽ വരികയും വെള്ളത്തിന്റെ അംശം കുറഞ്ഞു കൊണ്ടു അതു ഗാഢതയുള്ളതാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ദഹനസമയത്തു് പിത്തരസം കുടലിലേക്കു് പ്രവഹിക്കുകയും, Bacteria യുടെ പ്രവർത്തനത്താൽ Bilirubin, Uro-bilirubin ആയി തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ ഒരു ഭാഗം മലത്തിൽ കലരുകയും, ഒരു ഭാഗം പോർട്ടൽ സിരവഴിയായി കരളിൽ ചെന്നു് വീണ്ടും Bilin=udin ആയി പിത്തകോശത്തിൽ വരികയും, ചെറിയ ഒരു ഭാഗം രക്തത്തിൽ കലർന്നു മൂത്രത്തിൽകൂടി വിസർജ്ജിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

മേൽ പറഞ്ഞതിൽനിന്നും ബിലിറുബിൻ രക്തത്തിൽ കണക്കിൽ കൂടുതലാകുന്നതിനു് താഴെ പറയുന്ന കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു് വ്യക്തമാണ്

1. കരളിനു വിസർജ്ജിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളതിലധികം Billirubin ഉണ്ടാക്കത്തക്കവിധം അധികം ശക്തി നാശമുണ്ടാകുക.

2. കരളിന്റെ കേടുമൂലം Billirubin വിസർജ്ജിക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവു കുറഞ്ഞു രക്തത്തിൽ Billirubin കൂടുക.

3. പിത്തനാളങ്ങൾ അടഞ്ഞു പിത്തരസം തടഞ്ഞുനിന്നു ലസ്സികസിരകൾ (Lymphatics) വഴിയായൊ ലോമികൾ (Capillaries) വഴിയായോ താരിച്ചു രക്തത്തിൽ വരുക.

മഞ്ഞപ്പിത്തം മൂന്നുതരം ഉണ്ട്

1. രക്തനാശം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതു്.
2. കരളിന്റെ നീരുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതു്.
3. തടഞ്ഞു നിന്നുണ്ടാകുന്നതു്.

ഈ തരങ്ങൾ ഓരോന്നും, മേല്പറഞ്ഞ ഓരോ കാരണങ്ങളോടു് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മഞ്ഞപ്പിത്തത്തിന്റെ കാരണങ്ങളെയും മൂന്നായി തരം തിരിക്കാം.

1. Toxic വിഷാംശ ഫലമായുണ്ടാകുന്നതു്. വിഷാംശം ദേഹത്തിനുള്ളിൽ തന്നെയുണ്ടാവുന്നതാവാം. Endogenous ഉദാഹരണമായി—സ്ത്രീകൾക്കു ഗർഭകാലത്തുണ്ടാകുന്ന Toxaemia ഗർഭിണികളിൽ ചുരുക്കത്താലുണ്ടാകുന്നതു (Acute-yellow atrophy)

വിഷാംശം ഭക്ഷണത്തിൽകൂടിയോ ശ്വാസോഛ്വാസം വഴിയായോ ദേഹത്തിൽ പ്രവേശിക്കാം. ഉദാ: Chloroform

2. അണുസംക്രമത്താൽ (Infectur) വിഷജ്വരം കരളിന്റെ നീരു infectur Hepatity

3. ഭക്ഷണരീതിമൂലം (Dietetic) കരളിന്റെ കേടിനു ഭക്ഷണം ഒരു നല്ല പങ്കു് വഹിക്കുന്നുണ്ടു്. ഭക്ഷണത്തിലുള്ള ന്യൂനത നിമിത്തം രണ്ടുകേടാണു് കരളിനു ഭവിക്കുന്നതു്. (1) Fatty സ്നേഹമയമായ മാററങ്ങൾ (2) നാശകരണമാററങ്ങൾ (Necrotic) സ്നേഹമയമായ മാററങ്ങൾ ഭക്ഷണത്തിൽ Choline ന്റെ കുറവുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നു. കരൾഗ്രന്ഥികൾ Gland substance മാറി നെയ്മയമായ കട്ടിപിടിച്ച ഭാഗങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. ഗന്ധകാംശമുള്ള Amino acids വിശിഷ്യ Cystine ന്റെ കുറവു മൂലമാണ് കരളിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ നശിക്കുന്ന സുഖക്കേടുകൾ വരുന്നതു്. ഇങ്ങനെയുള്ള നാശം കരളിനു മുഴുവനായാണ്. ഉണ്ടാകുന്നതു്—എന്നാൽ വിഷാംശം കൊണ്ടോ, അണുസംക്രമണം കൊണ്ടോ ഉണ്ടാകുന്ന നാശം അങ്ങിങ്ങായി ഉണ്ടാകുന്നു. Zonal

മഞ്ഞപ്പിത്തം കണ്ടു് ഏതു കാരണം കൊണ്ടുണ്ടായി എന്നും, എന്തു ചികിത്സയാണ് ചെയ്യേണ്ടതു എന്നും, ശസ്ത്രക്രിയ ആവശ്യം വരുമോ എന്നും തിരിച്ചറിയുന്നതിനു ഒരു ഡോക്ടർക്കു നല്ല സാമർത്ഥ്യം ആവശ്യമാണ്.

ദീന വിവരം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കണം. രോഗിയെ വേണ്ടവണ്ണം പരിശോധിക്കണം. കരളിന്റെ വേലകൾ ചെയ്യുവാൻ പ്രാപ്തിയുണ്ടോ എന്നു Laboratory പരിശോധനകളാൽ മനസ്സിലാക്കണം. ചിലപ്പോൾ X-ray പരിശോധനയും ആവശ്യമായി വരാം. ശസ്ത്രക്രിയ മൂലം കരളിന്റെ അംശമെടുത്തു പരിശോധിക്കേണ്ടതായും വരും.

ദീനവിവരത്തിൽ നിന്നും പല കാര്യങ്ങൾ പഠിക്കാവുന്നതാണ്.

1. ജോലി—ചില ജോലികൾ ചെയ്യുന്നവർക്കു് മഞ്ഞപ്പിത്തം പിടിപെടാം. തോട്ടിജോലി, ഓടയിലെ ജോലി, തുരങ്കങ്ങളിലെ ജോലി, നെൽ വയലുകളിലെ ജോലി ഇവ ചെയ്യുന്നവർക്കും എലി അധികമുള്ള സ്ഥ

Licence NO. 498 Dated 20-8-1946 Reg. M. 5286

THE CHURCH WEEKLY

ലങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവർക്കും മഞ്ഞപ്പിത്തം വരാൻ എളുപ്പമുണ്ട്.

സാധാരണ വെടിമരുന്നുശാലകളിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നവർക്കു റെടിളപ്പുകൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതു കൊണ്ടു വിഷഫലമായി കരളിനു നീരു വന്നിട്ടു മഞ്ഞപ്പിത്തം വരാം.

മുമ്പും വയറിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു മുകളിലായി വേദനയും ഛർദ്ദിയുമായി മഞ്ഞപ്പിത്തം വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പിത്തനാളങ്ങളിൽ കല്ലു വരുന്നതുകൊണ്ടോ പിത്തകോശത്തിനു നീരു വരുന്നതു കൊണ്ടോ മഞ്ഞപ്പിത്തം വരുന്നു എന്നു് അനുമാനിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

സാധാരണയായുള്ള മഞ്ഞപ്പിത്തം കരളിനു നീരുവരുന്നതു കൊണ്ടു (Infective Hepatitis) ഉണ്ടാകുന്നു. ഇതു മൂന്നാഴ്ചയോ നാലാഴ്ചയോ നീണ്ടുനില്ക്കും. പാൻക്രീയാസ്സിന്റെ (Pancreas) അർബുദം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന മഞ്ഞപ്പിത്തം ആറു മാസം നീണ്ടുനില്ക്കും. രണ്ടു കൊല്ലത്തിൽ കൂടുതൽ നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന മഞ്ഞപ്പിത്തം Cirrhosis liver "കരൾകട്ടി" എന്ന സുഖക്കേടിനാലാണ്. അർബുദമുണ്ടായാൽ മഞ്ഞപ്പിത്തം ക്രമേണ കൂടി കൂടി വരുന്നു. പിത്തക്കല്ലുണ്ടെങ്കിൽ മഞ്ഞപ്പിത്തം കൂടിയും കുറഞ്ഞും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കും.

വിശപ്പില്ലായ്മ, ഓക്കാനം, മുകൾവയററിലസുഖം ഇതെല്ലാം മഞ്ഞപ്പിത്തം വരുന്നതിനു മുമ്പായി കാണുന്നു എങ്കിൽ സാധാരണയുള്ള (Infective Hepatitis) മഞ്ഞപ്പിത്തമാണെന്നു അനുമാനിക്കാം. Pancreas-നു അർബുദമാണെങ്കിൽ മലബന്ധമാണു പ്രഥമ ലക്ഷണം. ഭക്ഷണത്തിനു ശേഷം പ്രത്യേകമായി സ്നേഹദ്രവ്യാഹാരങ്ങൾക്കു ശേഷം വായുവിന്റെ ഉപദ്രവം അധികമുണ്ടാകുന്നെങ്കിൽ പിത്തകോശത്തിനു നീരോ, പിത്തനാളങ്ങളിൽ കല്ലോ ഉണ്ടെന്നു് അനുമാനിക്കാം. പാൻക്രിയാസിനു അർബുദമുണ്ടെങ്കിൽ തുരക്കുന്നതു പോലെയുള്ള വേദന വിട്ടുമാറാതെ മേൽവയററിൽ ഉണ്ടായിട്ടു പുറത്തോട്ടു തുളച്ചുകയറുന്നതു പോലെ തോന്നും. പിത്തക്കല്ലുകൾ കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന വേദന വലത്തുവശത്തു മുകളിലായിരിക്കുന്നതും വിട്ടുവിട്ടുണ്ടാകുന്നതും, ഓക്കാനമോ ഛർദ്ദിയോ കൂടെ കാണുന്നതും ആകുന്നു. ചൊറിച്ചിൽ [illegible] കാണും.

മലത്തിന്റെ നിറം:— സാധാരണ മഞ്ഞപ്പിത്തത്തിനു (Infective Hepatitis) പ്രാരംഭദിവസങ്ങളിൽ മലം വെള്ളനിറമായി കണ്ടേക്കാം. എന്നാൽ അധികം താമസിയാതെ മലത്തിന്റെ നിറം തിരിച്ചുവരികയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. പിത്തക്കല്ലുകളുണ്ടെങ്കിൽ മലത്തിന്റെ നിറം ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു കുറഞ്ഞിരിക്കും. അർബുദത്താൽ പിത്തനാളങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി അടഞ്ഞുപോയാൽ മലത്തിന്റെ നിറം വെളുത്തു തന്നെയിരിക്കും.

ദേഹത്തിന്റെ തൂക്കം അർബുദത്തിനാണു് പ്രത്യേകം കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വരുന്നതു്.

ചികിത്സരീതികളെ ഇവിടെ വിവരിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. സാധാരണയായി നമ്മുടെ നാട്ടിൽ മഞ്ഞപ്പിത്തത്തിനു ആയുർവ്വേദ ചികിത്സയാണു് നല്ലതു എന്നു ഒരു ധാരണ പലേടത്തും കണ്ടുവരുന്നു. എല്ലാതരം മഞ്ഞപ്പിത്തത്തിനും ഒരേ ചികിത്സ പററുകയില്ല. കാരണം കണ്ടുപിടിച്ചു ചികിത്സിക്കണം. ആധുനിക വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ കാരണം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും ചികിത്സിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി വന്നാൽ ശസ്ത്രക്രിയ ചെയ്യുന്നതിനും സൗകര്യം ഉണ്ടു്.

(ആരോഗ്യദീപം വിശേഷാൽപ്രതി)

—0—

മിഷ്യനറിമാർ

മധ്യപ്രദേശത്തിലുള്ള മിഷനറിമാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പററി അന്വേഷിച്ചു് റിപ്പോർട്ടു നല്കുന്നതിനു അടുത്തു തന്നെ മധ്യപ്രദേശ് ഗവൺമെന്റു് ഒരു കമ്മീഷനെ നിയമിക്കുന്നതാണു്. അമ്പലങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുകയും ആ സ്ഥാനങ്ങളിൽ മിഷ്യനറിമാർ പള്ളികൾ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നു വരെയുള്ള റിപ്പോർട്ടുകളാണു് അവിടെ പ്രചരിക്കുന്നതു്. സംഗതികളുടെ സത്യാവസ്ഥ അറിയുമ്പോൾ അതു ക്രിസ്തീയ പ്രവർത്തനത്തിനനുകൂലമാകുമെന്നു വിശ്വസിക്കാം.

ഒരു അറിയിപ്പ്

ചർച്ച് വീക്കിലിക്കു് കൂടുതൽ വരിക്കാരെ ചേർക്കുന്നതിനും കുടിശ്ശിക വരിസംഖ്യ പിരിക്കുന്നതിനുമായി പത്തനംതിട്ട, വാഴമുട്ടം സ്വദേശിയായ മി. പി. വി. ജോർജ്ജിനെ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. വീക്ക്ലി ബന്ധുക്കൾ കുടിശ്ശിക വരിസംഖ്യ തീർത്തു കൊടുത്തും പുതിയവരിക്കാരെ ചേർക്കുന്നതിനു വേണ്ട സഹായസഹകരണങ്ങൾ ചെയ്തും ഞങ്ങളെ സഹായിക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മാനേജർ.

Printed and Published by N.M. Abraham B. A. at the Malayala Manorama Press.